

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. П., 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., VI СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Хрисимир М. Пройнов

при участието на секретаря Димитринка Г. Лефтерова
като разгледа докладваното от Хрисимир М. Пройнов Гражданско дело №
20223520100845 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искиове от “*** ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. **** чрез пълномощник юрисконсулт Б. Р. Н., служебен адрес: гр. Д., пл. *** против В. Д. П., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. ***.

В исковата молба се твърди, че на 17.05.2019 г. между „***“ АД, като кредитор, и П.Г. П.а с ЕГН: ***** (като кредитополучател) бил сключен Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит за физически лица. Съгласно Договора, „***“ издала на кредитополучателя кредитна карта „***“ и предоставила на клиента револвиращ кредит под формата на кредитен лимит, усвояван чрез кредитна карта в размер на 1 000 лева. Клиентът посочил своя Б. сметка за целите на картата- сметка в лева № ***.

Съгласно чл. 25, ал. 3 от Общите условия, срокът на ползване на кредита съвпадал със срока на валидност на картата, който е три години. Към момента на подаване на исковата молба този срок бил изтекъл, тъй като поради неизпълнение на договора, срокът не е бил подновен (чл. 87, т. 2, б. „б“ от Общите условия).

Съгласно чл. 26, ал. 3 от Общите условия, за усвоената част от кредитния лимит клиентът заплаща променлива лихва в размер на договорения лихвен процент по кредита посочен в Договора, която се начислявала ежедневно върху фактически ползваната сума. Размерът и начинът на формиране на договорната възнаградителна лихва бил посочен в чл. 1, ал. 2 от Договора за кредит. Лихвеният процент към датата на сключване на договора е 17,95 % годишно и се формирал от стойността на Референтен лихвен процент (РЛП), който към тогавашния момент е бил в размер на 0,18 %, и фиксирана надбавка в размер на 17,77 %. За месечна падежна дата е договорено 20-то число на месеца.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от Общите условия клиентът бил длъжен ежемесечно, в рамките на определен в Условието срок след падежната дата (гратисен период), да заплаща минимална сума за револвиране. В чл. 24 от Общите условия и в Условието са били посочени минималната сума за револвиране- в случая 3 % от усвоения лимит, както и последиците от невнасянето й- начисляване на такса за невнесена минимална сума (в случая 15 лева).

Кредитът е следвало да се погасява и съгласно всички останали клаузи на Договора, Общите условия и Условието.

„***“ била изпълнила своето задължение като е издала на П.Г. П.а кредитна карта *** и е предоставила по нея лимита от 1 000 лева, който клиентът е можел да ползва при

посочените по-горе условия на револвиране.

Първото усвояване на суми по кредита е било на 07.06.2019 г. В следствие кредитополучателят е теглил и възстановявал суми в рамките на договорно определения лимит, като последното плащане по кредита е на 03.09.2019 г. при внесена сума от 30 лева.

От страна на „***“ били правени опити за осъществяване на контакт с кредитополучателя, с цел разрешаване на въпроса със забавата в изплащането на кредита.

На 18.03.2020 г. кредитополучателят П. П.а починала и съгласно удостоверение за наследници изх. № *** г. е оставила наследник по закон от първи ред- В. Д. П., ЕГН ***** (син).

От страна на „***“ била подадена молба до Районен съд П. за образуване на производство по чл. 51 от Закона за наследството. Въз основа на нея било образувано гр.д. № *** г. по описа на Районен съд П., което приключило с Решение № *** г., по силата на което ответникът бил приел наследството на П. П.а.

В изпълнение разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗЗД „***“ изпратила до В. П. поканено-уведомление изх. № **** г., с която до наследника е отправена покана в 7-дневен срок от получаването да заплати наследственото задължение. В поканата имало и изявление, че ако след изтичане на предоставения срок задължението не бъде платено банката превръща кредита в предсрочно изискуем.

Поканата-уведомление била връчена чрез ЧСИ Анелия Загорова по реда на чл. 47 от ГПК на 29.11.2021 г.

След получаването на уведомлението за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита, В. П., не бил изпълнил своето задължение към „***“, поради което „***“ подала заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист въз основа на извлечение от счетоводните книги по чл. 417 от ГПК срещу В. П. за дължимите суми по главница, договорна лихва, обезщетение за забава, заемни такси, както и законна лихва.

Въз основа на заявлението било образувано ч.гр.д. № *** г. по описа на Районен съд П., по което била издадена заповед за изпълнение против длъжника В. Д. П. (в качеството си на наследник на П.Г. П.а), като е разпоредено той да заплати на кредитора „***“ следните суми: 968,81 лева- главница; 421,50 лева - договорна лихва; 22,87 лева- законна лихва за забава за периода преди подаване на заявлението; 112,63 лева- заемни такси, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението- 14.04.2022 г. до окончателното плащане, както и разноски в заповедното производство.

С Определение № *** г. по ч.гр.д. № *** г. поради постъпило възражение от страна на длъжника, съдът е указал на „***“, че в едномесечен срок от връчването на съобщението следва да предяви иск за установяване на вземането си срещу длъжника, с оглед изискванията на чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Предвид изложените в исковата молба факти и обстоятелства се моли за решение, с което да бъде признато за установено, че В. Д. П. дължи на „***“ следните суми, за които са издадени заповед за изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д. № *** г. по описа на Районен съд П., а именно:

- 968,81 лева -главница, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението-14.04.2022 г. до окончателното плащане;
- 421,50 лева -договорна (възнаградителна) лихва за периода *** г.;
- 22,87 лева - законна лихва за забава за периода 19.01.2022-14.04.2022 г.;
- 112,63 лева - заемни такси;

При условията на евентуалност се предявява осъдителен иск за посочените в исковата молба суми.

Претендират се разноски.

В срока и по реда на чл. 131 от ГПК ответникът е подал писмен отговор, с който оспорва предявените искове като недопустими и неоснователни. Възразява се, че не е налице валидна облигационна връзка между ответника и ищеца, тъй като не е налице валиден договор. Ищецът не бил престириал твърдените от него суми, а на ответника не била изпращана покана. Кредитът не бил обявяван за предсрочно изискуем.

Освен това, представеният договор бил недействителен по смисъла на чл. 22 ЗПК, тъй като шрифътът на договора бил 11.5, т.е. под 12, в нарушение на чл. 10, ал. 1 ЗПК.

Предвид изложените в исковата молба факти и обстоятелства се моли за решение, с което исковите претенции да бъдат отхвърлени.

Претендират се разноси.

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не изпраща надлежно упълномощен представител. Депозирано е писмено становище, в което са изложени доводи и съображения в подкрепа на исковите претенции, като се моли за решение, с което същите да бъдат уважени. Претендират се разноси.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Поповският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По установителния иск по чл. 422 ГПК, чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 430, ал. 1 от ТЗ във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН ищецът носи тежестта да докаже, че е налице валидно сключен договор за кредит с П.Г. П.а, че ищцовата страна е изправен кредитор по договора /предоставила е на кредитополучателя сумата, предмет на договора/, че задълженията по договора са изискуеми, поради настъпила предсрочна изискуемост, че ответникът е наследник на кредитополучателя по договора за банков кредит, както и че е приел наследството на починалия кредитополучател.

Липсата на който и е да е от елементите на горепосочения фактически състав води до неоснователност на исковата претенция.

Съдът намира искът за процесуално допустим – предявен е от легитимирана страна в законоустановения срок при наличието на правен интерес, а по същество за основателен по следните съображения:

Видно от приетите доказателства по делото, се установява, че на 17.05.2019 г. между „***“ АД, като кредитор, и П.Г. П.а с ЕГН: ***** (като кредитополучател) бил сключен Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит за физически лица. Съгласно Договора, „***“ издала на кредитополучателя кредитна карта „***“ и предоставила на клиента револвиращ кредит под формата на кредитен лимит, усвояван чрез кредитна карта в размер на 1 000 лева. Клиентът посочил своя Б. сметка за целите на картата- сметка в лева № ***.

Съгласно чл. 25, ал. 3 от Общите условия, срокът на ползване на кредита съвпадал със срока на валидност на картата, който е три години. Към момента на подаване на исковата молба този срок е изтекъл, тъй като поради неизпълнение на договора, срокът не е бил подновен (чл. 87, т. 2, б. „б“ от Общите условия).

Съгласно чл. 24, ал. 1 от Общите условия клиентът е длъжен ежесечно, в рамките на определен в Условията срок след падежната дата (гратисен период), да заплаща минимална сума за револвиране.

Кредитът е следвало да се погасява и съгласно всички останали клаузи на Договора, Общите условия и Условията.

На 18.03.2020 г. кредитополучателят П. П.а е починала и видно от приложеното по делото удостоверение за наследници изх. № *** г. е оставила наследник по закон В. Д. П., ЕГН ***** (син).

От страна на „***“ е подадена молба до Районен съд П. за образуване на производство по чл. 51 от Закона за наследството. Въз основа на нея е образувано гр.д. № *** г. по описа на Районен съд П., което приключило с Решение № *** г., по силата на което ответникът е приел наследството на П. П.а.

В изпълнение разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗЗД „***“ изпратила до В. П. покану-уведомление изх. № **** г., с която до наследника е отправена покана в 7-дневен срок от получаването да заплати наследственото задължение. В поканата е обективизирано и изявление, че ако след изтичане на предоставения срок задължението не бъде платено банката превръща кредита в предсрочно изискуем.

Поканата-уведомление е връчена чрез ЧСИ Анелия Загорова по реда на чл. 47 от ГПК на 29.11.2021 г.

След получаването на уведомлението за обявяване на предсрочната изискуемост на

кредита, В. П., не е изпълнил своето задължение към „****“, поради което „****“ е подала заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист въз основа на извлечение от счетоводните книги по чл. 417 от ГПК срещу В. П. за дължимите суми по главница, договорна лихва, обезщетение за забава, заемни такси, както и законна лихва.

Въз основа на заявлението е образувано ч.гр.д. № *** г. по описа на Районен съд П., по което е издадена заповед за изпълнение против длъжника В. Д. П. (в качеството му на наследник на П.Г. П.а), като е разпоредено той да заплати на кредитора „****“ следните суми: 968,81 лева- главница; 421,50 лева - договорна лихва; 22,87 лева- законна лихва за забава за периода преди подаване на заявлението; 112,63 лева- заемни такси, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението- 14.04.2022 г. до окончателното плащане, както и разноски в заповедното производство.

С Определение № *** г. по ч.гр.д. № *** г., поради постъпило възражение от страна на длъжника, съдът е указал на „****“, че в едномесечен срок от връчването на съобщението следва да предяви иск за установяване на вземането си срещу длъжника, с оглед изискванията на чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК.

От допуснатата по делото съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която съдът изцяло кредитира, се установява, че сумата от 1000.00лв. по Договора за кредит от 17.05.2019г. е усвоена, като основно са били извършвани плащания на ПОС терминал и тегления от АТМ.

ССЕ установява, че е имало забава на плащанията от страна на кредитополучателя и наследника на суми по кредита, като последното плащане е извършено на 03.09.2019г. и е в размер на 30.00 лв., като след тази дата няма извършвани плащания.

От заключението на вещото лице се установява, че размерът на дължимата неплатена главница към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /14.04.2022г./ е 968.81лв.

Доколкото банката надлежно е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем, а и предвид факта, че срокът на договора е изтекъл, съдът намира, че вземането за главница се дължи в пълния претендиран от ищеца размер, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /14.04.2022/, до окончателното изплащане на задължението.

Възраженията на ответната страна за нищожност на клаузи от договора като неравноправни, са неоснователни. Процесният договор за паричен заем е сключен съобразно изискванията на чл. 10, ал. 1 от ЗПК – в писмена форма, а съдържанието на неговите клаузи е съобразено със специалната уредба на този вид договори. Правата и задълженията на страните по договора са изложени по ясен и разбираем начин и по своето съдържание договорът отговаря на изискванията на закона, въведени с нормата на чл. 11, ал. 1 от ЗПК.

По отношение на възражението, че договорът е обективиран в шрифт по-малък от 12 настоящият състав приема следното:

Съгласно Директива 2008/48/ЕО договорите за кредит се изготвят на хартиен или друг траен носител, като договорът следва да съдържа цялата необходима информация по ясен и кратък начин, за да може потребителят да се запознае с правата и задълженията си. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗПК договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт-не по-малък от 12, в два екземпляра-по един за всяка от страните по договора. При съпоставка на европейското с националното право се установява, че българският законодател е предвидил допълнително изискване към договора за потребителски кредит-всички елементи от договора да се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт, не по-малък от 12, като по този начин е въвел изискване, различно от предвиденото в Директива 2008/48/ЕО, която съдържа хармонизирани разпоредби в тази област. Това допълнително изискване е свързано със сериозна санкция за кредитодателя, като при неспазване той губи правото да получи лихви и разноски по кредита. Настоящият състав счита, че тази санкция не отговаря на изискването за пропорционалност. Неспазването на изискването за размер на шрифта не следва механично и във всички случаи да пречи на потребителя да прецени обхвата на своето задължение, доколкото видът и размерът на шрифта позволяват прочитането на съдържанието на документа, което позволява на потребителя да прецени обхвата на своето задължение. В случая договорът е сключен по ясен и разбираем начин, като клаузите му изпълняват изискванията за минимално необходимото съдържание на договора по чл. 11

ЗПК, поради което съдът приема, че договорът е действителен, а санкцията по чл. 22 ЗПК, приложена само на основание размер на шрифта, би била непропорционално тежка.

По установителния иск по чл. 422 ГПК, вр. чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 430, ал. 2 от ТЗ, във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН ищецът носи тежестта да докаже размера на претендираната договорна лихва.

Видно от приложения по делото Договор за кредит и съгласно чл. 26, ал. 3 от Общите условия, за усвоената част от кредитния лимит клиентът заплаща променлива лихва в размер на договорения лихвен процент по кредита посочен в Договора, която се начислявала ежедневно върху фактически ползваната сума. Размерът и начинът на формиране на договорната възнаградителна лихва е посочен в чл. 1, ал. 2 от Договора за кредит. Лихвеният процент към датата на сключване на договора е 17,95 % годишно и се формира от стойността на Референтен лихвен процент (РЛП), който към тогавашния момент е бил в размер на 0,18 %, и фиксирана надбавка в размер на 17,77 %. За месечна падежна дата е договорено 20-то число на месеца.

От заключението на вещото лице се установява, че размерът на дължимата договорна възнаградителна лихва за периода от 20.08.2019г. до 18.01.2022г. е в общ размер на 421.50 лв.

От изложеното следва че исковата претенция е изцяло основателна и следва да бъде уважена.

По установителните искове по чл. 422 ГПК, вр. чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 288 от ТЗ, във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН относно лихва за забава и дължими такси ищецът носи тежестта да докаже наличието на главен дълг, изпадането на длъжника в забава, размерът на претендираното обезщетение за забава, както и основаниято и размера на претендираните такси.

В конкретния случай безспорно се установи, че ответникът дължи на ищеца непогасена главница по договора на кредит в размер на 968.81лв..

В чл. 24 от Общите условия и в Условиата са посочени минималната сума за револвиране- в случая 3 % от усвояения лимит, както и последиците от невнасянето й- начисляване на такса за невнесена минимална сума (в случая 15 лева).

От заключението на вещото лице, се установява, че размерът на дължимата законна лихва за забава върху непогасена главница от 968.81лв. за периода от 19.01.2022г.- 14.04.2022г. е 22.87лв.

Размерът на дължимите такси е 112.63 лв., от които 35.73лв, - такса управление 1,90 лв.- такса теглене от АТМ и 75.00лв.-такса за нереволвиране на кредитна карта

Горното води до извода за доказаност на исковите претенции за лихви за забава и за дължими такси и има за последица тяхното уважаване.

Предвид становището на съда досежно установителните искове, не е налице вътрешнопроцесуалното условие за разглеждане на предявените при условията на евентуалност осъдителни такива.

По разноските:

С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски.

В случая ищецът е направил разноски в иския процес в размер на 500.00 лв, от които 200.00 лв. за заплатена държавна такса и 300.00 лв. – депозит за съдебно-счетоводна експертиза. На основание чл. 25 от Наредба за заплащането на правната помощ в полза на ищеца се следва и юрисконсултско възнаграждение, чиито размер съдът определя на 100.00 лв.

Общо разноски: 600.00 лв.

На основание ТР №4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, т.12, ответникът следва да бъде осъден да заплати на банката и направените разноски по заповедното производство, в общ размер на 80.52 лв., от които 30.52 лв. за държавна такса и 50.00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

С оглед изложеното съдът :

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на В. Д. П., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. ***, в качеството му на наследник на П.Г. П.а с ЕГН: *****, **ЧЕ ДЪЛЖИ** на "****" ЕАД, гр. С, ул. ***, с ЕИК: ***, представлявана от В.М. С. и Д.Д.М. - изпълнителни директори на *** ЕАД, действащи чрез пълномощник юрисконсулт Б. Р. Н., служебен адрес: гр. Д., пл. ***2, СУМАТА от **968.81 лв. /деветстотин шестдесет и осем лева и осемдесет и една стотинки/** - главница по Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит за физически лица от 17.05.2019 г., сключен между П.Г. П.а с ЕГН: ***** и "****" ЕАД, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /14.04.2022г./, до окончателното изплащане на задължението, СУМАТА от **421.50 лв. /четиристотин двадесет и един лева и петдесет стотинки/** - договорна (възнаградителна) лихва за периода *** г., СУМАТА от **22.87 лв. /двадесет и два лева и осемдесет и седем стотинки/** - лихва за забава върху непогасена главница от 968.81лв. за периода от 19.01.2022г.-14.04.2022г. и СУМАТА от **112.63 лв. /сто и дванадесет лева и шестдесет и три стотинки/**, от които 35.73лв. - такса управление 1,90 лв.- такса теглене от АТМ и 75.00лв.-такса за нереволвиране на кредитна карта.

ОСЪЖДА В. Д. П., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на "****" ЕАД, гр. С, ул. ***, с ЕИК: ***, представлявана от В.М. С. и Д.Д.М. -изпълнителни директори на *** ЕАД, действащи чрез пълномощник юрисконсулт Б. Р. Н., служебен адрес: гр. Д., пл. ***2, СУМАТА от **600.00 лв. /шестстотин лева/** - направени в исковото производство разноски, както и СУМАТА от **80.52 лв. /осемдесет лева и петдесет и две стотинки/** - разноски в заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд- Търговище в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____